A°. 1842. N°. 44.

DONDERDAG, 2 JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

POST KANTOOR.

LIJST van onafgehaalde Brieven over de maand Mei 1842.

A. DE BEROM — D. BANHOLSTA — J. M. BLES. — H. DANJON — FUCHS en CAMPS — L. E. FUCHS — P. N. GONTZER — B. GUILMEIN — RUTGER DE HAAS — J. A. DE HAART — H. A. VAN DEN HAM — J. LANDT — A. MONSBORO — VAN TIL — TEGELAAR — WILLEN.

KOOPVAARDIJ.

Schoener JEANNETTE — Kapt. J. C. VAN DER VEER — Kapt. D. WYBRANS — Kapt. HOUGER. — Kapt. E. MEIJER — Kapt. DE WEERD.

Paramaribo, den 31 Mei 1842.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

ADVERTENTIEN.

Op autorisatie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* zal de ondergeteekende, op Maandag den 6den Junij eerstkomende, des namiddags ten *half vijf* ure, ten huize van de Weduwe VAN PRAAG, aan den *Waterkant*, door den Vendumeester S. A. C. FLU publiek doen verkoopen:

(4) *Vier* OKSHOOFDEN AMERIKAANSCHE *TABAK*; — en

(33) *Drie en dertig* KLUWEN of BALLEN *GESPONNEN HENNEP* voor STOOM-MACHINES, behoord hebbende tot de lading van de Noord-Amerikaansche Brik *Spartan*.

Paramaribo, den 1 Junij 1842.

De Substituut belast met de functien van Procureur Generaal,
PALTHE WESENHAGEN.

Transporten.

(1122) Den 17den Mei 1842. ISAAC DE PINA, aan L. LIWIJS, van den Kostgrond *Morea*, gelegen in rio *boven Suriname*.

Idem. M. A. KRUSER, Vendumeester, aan J. M. TREURNIET, van het Erf, aan de *Heiligeweg*, Nieuwe Wijk La. C. No. 143 en Oude Wijk La. C. No. 11.

Idem. Dezelve, aan A. F. CAROLINA wed. J. G. WEIGLE en C. L. J. van J. G. WEIGLE, van het Huis en Erf, aan de *Domineestraat*, Oude Wijk La. D. No. 288 en Nieuwe Wijk La. C. No. 173.

Idem. Dezelve, aan ARON JOSEPH POLAK Jr., van de *helft* in het aandeel in het Erf aan de *Keizerstraat*, aangekomen hebbende den Boedel C. A. van DIRECTIE, en bekend onder Oude Wijk La. D. No. 223 en Nieuwe Wijk La. B. No. 255.

Den 18den J. C. DORRBLEBEN, qq. Boedel J. B. DU BRUIJL, welke is geweest *ab intestato* erfgenaam van wijlen H. E. BLEIJ, aan F. W. BANFEER, van het Huis en Erf, aan de *Wagenwegstraat*, Oude Wijk La. D. No. 403 en Nieuwe Wijk La. B. No. 159.

Idem. J. O. HARTMAN, aan C. J. van POTA, van het Huis en Erf, aan de Voorstraat *Zeelandia*, en bekend onder Late Batenwijk No. 150 en vroeger La. A. No. 110 Oud.

Idem. L. A. LIONARONS, als liquidateur van de den 16 November 1840 gedissolveerde Firma van LIONARONS & Co., aan R. N. GOLLENSTEDE, van het Huis en Erf aan de *Heerenstraat*, Oude Wijk La. D. No. 67 en Nieuwe Wijk La. A. No. 89.

Den 26sten. EXPLOICTEUR bij het Geregtshof, aan Mr. MOZES FERNANDES, van het Huis en Erf, aan de *Heerenstraat*, Oude Wijk La. B. No. 78 en Nieuwe Wijk La. A. No. 85.

Den 27sten J. F. FAVEREIJ, Vendumeester, aan J. E. GRUNBERG, van het Huis en Erf, aan de *Domineestraat*, Oude Wijk La. D. No. 378 en Nieuwe Wijk La. C. No. 179.

Idem. G. POLIGNY, aan D. P. J. CONLINKENBERG, van het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, en uitkomende aan de *Timmerwerf*, Nieuwe Wijk La. F. No. 3 en Oude Wijk La. D. No. 512.

Den 31sten JACOBUS LEMM qq. Boedel ADONIS van EINCK, aan C. J. M. SIMON voor hare Minderjarige Kinderen, met namen ELISABETH MAGDALENA PETRONELLA JANSIE en HENRIETTE ELISABETH, van het Erf en daaropstaande Gebouw, aan de *Groote Dwarsstraat*, Nieuwe Wijk La. F. No. 202 en Oude Wijk La. D. No. 44.

Idem. R. H. en P. J. VAN HALM qq. Boedel M. J. VAN HALM geb. BOON, aan R. H. BRAAM nom. ux., van het Huis en Erf, aan de *Steenbakkersgracht*, Oude Wijk La. D. No. 606 en Nieuwe Wijk La. D. No. 159.

Paramaribo, den 31 Mei 1842.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(1890) Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, als daartoe geautoriseerd, roepen bij deze op, den persoon van WILLIAM GORDON, welke volgens kennisgeving zich van zijne Woning heeft verwijderd, zonder iemand tot waarneming zijner Zaken te hebben Gemagtigd, om binnen den tijd van veertien dagen, hetzij in persoon, hetzij door den toe te benoemen Gemagtigden, lorde op zijne Zaken te stellen en daaraan aan voorschreven Departement te doen, blijkenzullende bij foute van dien, met zijne Goederen worden gehandeld zoo als bij de Instructie voor hetzelve Departement is voorgeschreven.

Paramaribo, den 31 Mei 1842.

De fungerende Curators voornoemd,
ENGELBRECHT,
LIONARONS.

(1819) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 3den Junij 1842, des voormiddags ten negen uren, op verzoek van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen;

De Slaven, met namen: *Blanka*, *Johanna*, *Cojo*, *Sanja*, *Augustinus* en *Wimpie*, bekend staande ten name van SALOMON DEL CASTILHO, doch als het eigendom van den Boedel wijlen DEBORA MORON, Weduwe JOSEPH HAIM DEL CASTILHO, in Executie genomen.

Den Slaaf *Jolin*, aankomende den Boedel THOMAS KEEN.

Paramaribo, den 28 Mei 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

De Heer GERRIT JAN TER BRAAKE, door de *Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt*, als CHIRURGIJN in de Divisien geadmitteerd zijnde, zoo wordt hiervan bij deze aan het Publiek kennis gegeven.

Paramaribo, den 30 Mei 1842.

De Scriba der Commissie voornd.
JOHN ABRAMSZ.

MAATSCHAPPIJ
Tot Nut van 't Algemeen.
Departement *Paramaribo.*

ALGEMEENE VERGADERING op Maandag den 6den Junij 1842, in de zaal boven *'s Lands Waag*, des avonds ten 7½ ure.

Gewone Huishoudelijke Werkzaamheden.

VOORLEZING: het Lid Mr. F. SICHTERMAN, *vervolg van het voorgaande.*

(1885) De ondergeteekenden geven bij deze kennis aan het geëerde Publiek: dat zij op heden een *HUIS VAN NEGOTIE* hebben geopend onder den naam van

TAYLOR, CHRISTIE & Co.

Handeldrijvende in PROVISIEN, STUKGOEDEREN, enz., enz.

Recommanderen zich in de gunst van een ieder.

Paramaribo, den 1 Junij 1842.

ROBERT TAYLOR.
WILLIAM CHRISTIE.

WOONPLAATS: *Waterkant*, tusschen de Heeren *Gillies*, MESQUITA Jur. en Mevr. FOCKING.

(1889) De *APOTHEEK* van C. D. BETTING, is *provisioneel* verplaatst in het Huis aan de *Keizerstraat*, La. A. No. 245, laatstelijk bewoond door den WelEdel Gestrengen Heer G. H. HONING.

(5675) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal MORGEN om 9 uren verkoopen: PROVISIEN en STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN en een PAARD.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 31sten Mei, het Schip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tibbes, naar Amsterdam, lading: 16 [illegible] Suiker, 2 [illegible] Malaga, 15 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen, [illegible] balen Katoen, 1 [illegible] en 1 kelder Araroet.

Mengelingen.

De Echtgenoote.

Echtgenoote en dienstmeid is eenerlei; slechts de naam maakt het onderscheid. Is de onzalige knoop, dien niets ontbinden kan, eenmaal gelegd, is het woordje „ja” uitgesproken, heeft de wet den echtgenoot tot gebieder verklaard, weg is dan de gedienstige minnaar; de trotsche echtgenoot treedt in zijne plaats. Als ware hij een Oostersch vorst, een onschuldige blik, een zachte glimlach, ja, slechts een woord, hetwelk hem niet geldt, kan ligt eene echtbreuk heeten. Den stomme gelijk, mag de arme vrouw naauwelijks een teeken geven; zich geene de minste vrijheid veroorloven, en al van de wenken haars echtgenoots moet zij afhangen, hem gelijk een afgod ontzien, hem dienen, hem gehoorzamen, niets doen, niets zeggen wat hij (wiens regt toch slechts in zijne sterkte bestaat) niet wil. Daarom, meisjes vlied, vlied, o! vliedt den onzaligen echten staat. Haat de vrijers, kent uwe eigene waarde, en blijft ongetrouwd, dan handelt gij verstandig.

Aan den Echtgenoot.

Echtgenoote en gebiedster, Echtgenoot en knecht is eenerlei, slechts de naam maakt het onderscheid. Is de onzalige knoop die niets, niets ontbinden kan, eens gelegd, heeft de man den ring, en met hem zijn vrijheid weggegeven, verdwenen is dan de [illegible] minnares, de heerschzuchtige vrouw treedt in hare plaats. Een zachten glimlach, een blik, een' handdruk, of zelfs het regt, hetwelk hij de de bekoorlijkheden neemt, andere vrouw [illegible] toegeven, noemt zij eene echtbreuk. Den stomme gelijk, mag de arme man naauwelijks een teeken geven, zich geene de minste vrijheid veroorloven, niet zijne echtvriendin, hare slaaf wil zij zijn, haar moet hij dienen, haar gehoorzamen, de uitbarsting harer luimen vreezen, slechts van hare wenken moet hij afhangen, niets doen, niets zeggen, wat zij (wier magt toch slechts in hare tranen bestaat) niet wil. Daarom jongelingen vliet, vlied den onzaligen echtensstaat! Dartel met de vrouwen, maar ken uwe eigene waarde, en blijft ongetrouwd, dan handelt gij verstandig.

Literatuur.

De dichters en romanschrijvers zijn sedert eenige jaren tot het schilderen van de bekoorlijkheden hunner heldinnen eens geijkt [illegible] gewoonte, ik meen die der zijden haren, [illegible] zijden lokken uitgestrekt heeft; zou ik mij in alle geval wel hoeden wachten de schoone haren van een bevallig meisje met zijde te vergelijken, het zou tegenwoordig zoo veel zeggen als: „Mejuffer! gij hebt een' [illegible] hoofd, of [illegible] grijze haren en [illegible] dezer erfvijanden van vrouwelijke veroveringen gedrukt [illegible] gij een zijden vervog aangekocht, om de kastanje bruine of gitzwarte haren, welke gij te weinig, of de grijze, welke gij te veel hebt, te vergoeden of te bedekken;” en dit ware toch in plaats van eene beleefdheid, eene erge plompheid.

Ik heb in Duitschland een' ambtenaar bij de censuur gekend, die in het gewone leven niet alleen een bekwaam en kundig, maar ook een zeer regtschapen man, doch als censor een geheel ander mensch was, en zoo min het goede, maar het kwade te veel deed, dat, wanneer hij ten tijde van het Napoleontische vastelandsstelsel dit ambt bekleed had, hij gewis in een' Duitschen roman het der eigenschap englisches Mädchen (engelachtig meisje)! het woord englisches als contrabande zou doorgehaald hebben, en; zoo zijn gezond verstand hem daarvan niet weêrhouden had, in staat geweest ware, te vorderen dat men französisches in de plaats zou stellen.

Een Dorps-schoolmeester zeide bij eene begrafenis tot zijne scholieren, negen in getal: Schikken door paar en paar. De negende sprak tot den [illegible] daar hij alleen was: Meester ik zal met u gaan.

De Zwitsers hadden in het begin der veertiende eeuw het juk der Oostenrijksche heerschappij afgeschud. Deze regering wendde echter in het vervolg alle pogingen aan om de Zwitsers door geheime verstandhoudingen, die zij in de steden, welke zij weder wenschte te bezitten en onder haar bewind te brengen, onderhield, te overrompelen. Zoo had zij ook eens het plan gevormd om zich meester te maken van de stad Lucern, en al de inwoners van dezelve over de kling te laten springen. Sommige der aanzienlijkste burgers waren door goud en groote beloften omgekocht, om in eenen bepaalden nacht de poorten voor de aanrukkende soldaten te openen, en met hen eene gemeenschappelijke zaak te maken. Toen nu juist in dien tijd, [illegible] [illegible] [illegible] burgers in eene afgelegene straat der stad vergaderd waren, en met elkanderen raad pleegden, ontwaarden zij eensklaps een jong mensch, die niet tot hunne partij behoorde, en evenwel toevallig alles had gehoord. Daar men echter dit laatste niet vermoedde, zoo beval men hem te vertrekken, nadat hij met een' eed had moeten beloven aan geen mensch iets te zeggen noch van deze zamenkomst, noch van hetgeen hij mogt gehoord hebben. De jongeling bezwoer nu, hetgeen men hem door dwang afperste, en liep daarop te stond van vrees weg. Toen hij bij den hoek der straat gekomen was, zag hij licht in het huis van eenen bakker, trad binnen, ging naar den oven en riep met luider stem: „Ach zeg, oven! er zijn gewapende mannen, die voornemens zijn in dezen nacht alle burgers te vermoorden. Ik heb moeten zweren, dat ik dit aan geen mensch zou zeggen, maar u, o oven, mag ik dit wel toevertrouwen.”

Zoodra de bakker dit hoorde, liep hij op de straat, klopte aan alle deuren, en berigtte al hetgeen hij zoo even vernomen had. De burgers namen nu het geweer op, verdreven de zamenzweerders, en de stad werd gered.

Peter de Groote, keizer van Rusland, stond in de maand Junij van 1711, aan de oevers van de Pruth, met een heer van achttig duizend man, tegenover het leger der Turken, [illegible] [illegible] moeijelijke togt door onherbergzame streken had de krijgsbenden afgemat, en nu stonden zij hier zonder eenige verkwikking, ja zelfs een volslagen gebrek aan levensmiddelen, dewijl de bewoners van Moldavie en Wallachije hunnen geheelen voorraad aan de Turken hadden overgelaten. De hongersnood begon reeds vreesselijk in het Russische heer te worden, het behoefde slechts nog een' dag zoo te duren, en het zou zich op genade en ongenade hebben moeten overgeven.

Peter besloot nu het uiterste te wagen, een veldslag moest hem redden. Hij maakte de noodige schikkingen en de avond viel. Thans sloot de keizer zich op in zijne tent en verbood op straf des doods hem te storen!

Bij de overmagt der vijanden was de overwinning zeer twijfelachtig, het leven van vele duizenden en de gansche grootheid en roem van Peter stonden hier op het spel en liepen groot gevaar om vernietigd te zullen worden, maar de moed eener heldhaftige vrouw redde hem. Katharina, zijne gemalin, drong in zijne tent, hij wilde haar eerst in zijnen toorn doorboren, maar zij viel hem te voet wist hem door hare welsprekendheid te bedaren, deelde een voorstel tot redding, wist dit door hare standvastigheid en oordeel door te zetten en slaagde gelukkig in hare onderneming. Want, daar zij door het opofferen van hare juweelen en andere kostbaarheden, die in het leger waren, den grootvizier, die het bevel voerde over het Turksche heer, wist om te koopen, zoo hoorde men den volgenden morgen, in plaats van het donderend geschut van een' veldslag het gejuich en de tijding des vredes. Thans kreeg het uitgehongerde Russische heer levensmiddelen in overvloed en trok met volle muzijk en vliegende vaandels af, even alsof het de overwinning had behaald, en de groote Katharina werd door de gansche natie als hare moeder, de redster der armee en de stichster van den vrede met gejuich en tranen van dankbaarheid ontvangen.

De Engelschen hadden twee derde deelen van Frankrijk ingenomen, en hun vorst was, als koning van Frankrijk, te Parijs gekroond. Karel de Zevende, toen nog kroonprins (Dauphin), dacht reeds dat alles verloren was. Hij bezat toen nog slechts eene kleine schaar krijgsbenden [illegible] waren moedeloos. Bijna al zijne magtige vassallen haatteden hem, en hadden zich tot zijn verderf met Engeland vereenigd, ja, hij stond reeds gereed om afstand te doen van zijnen troon, toen hij door eene onverwachte gebeurtenis gered werd. Een moedig boerenmeisje verscheen op het groote tooneel, nam de houding aan van eene profetes, bewerkte door hare tegenwoordigheid de overwinning aan de vaandels van Frankrijk, en liet Karel den Zevenden, volgens hare belofte, te Rheims tot koning zalven. — Wien is de geschiedenis der maagd van Orleans onbekend, en welke groote daden wrocht niet de Voorzienigheid door deze tweede Debora!

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd driemast Galjootschip Wilhelmina, Kapt. J. N. Kluit. — Adres bij C. J. [illegible]

Het gekoperd tweemast Barkschip [illegible], Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. [illegible] Sluit 2 Junij.

Het gekoperd [illegible] Barkschip Maria Frederika, Kapt. Klaas Boeke del Wierdt. — Adres bij Gebroeders Keijlin. Sluit 20 Junij.

Het Nederlandsch Kofschip Maria, Kapt. S. J. Kolgen. — Adres bij C. J. [illegible]

Het gekoperd [illegible] [illegible], Kapt. J. A. de Lange. — Adres bij J. L. Gelle. — Sluit 4 Junij.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip [illegible], Kapt. G. H. Singer. — Adres bij J. J. Gellée.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip Henriette, Kapt. J. D. Willems. — Adres bij Gebrs. Keijlin.

Naar Rotterdam.

Het Nederlandsch Kofschip [illegible], Kapt. H. H. Mugge. — Adres bij J. M. Samson.

Gedrukt bij de Erven J. Bruins.